

3. Zwrot pomocy finansowej może nastąpić w ratach, których liczbę i wysokość ustala się w decyzji o zwrocie tej pomocy.

4. W razie niedopełnienia obowiązku zwrotu pomocy finansowej, wydaje się decyzję o opróżnieniu lokalu mieszkalnego w nowym miejscu pełnienia służby lub w miejscowości pobliskiej.

§ 3. 1. Zwolnienie zajmowanego przez funkcjonariusza lokalu mieszkalnego lub domu następuje nie później niż przed upływem 3 miesięcy od dnia otrzymania decyzji o przydziale lokalu mieszkalnego w nowym miejscu pełnienia służby lub w miejscowości pobliskiej.

2. W razie niedopełnienia obowiązku zwolnienia zajmowanego lokalu mieszkalnego lub domu, wydaje się decyzję o opróżnieniu lokalu mieszkalnego w nowym miejscu pełnienia służby lub w miejscowości pobliskiej.

§ 4. Dokumentami potwierdzającymi zwolnienie przez funkcjonariusza lokalu mieszkalnego dotychczas zajmowanego oraz zwrot udzielonej pomocy finansowej na uzyskanie lokalu mieszkalnego lub domu są w szczególności:

- 1) zaświadczenie o wymeldowaniu z pobytu stałego funkcjonariusza i członków jego rodziny wymienionych we wniosku, o którym mowa w § 1, lub
- 2) umowa przenosząca spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego albo własność lokalu mieszkalnego stanowiącego odrębną nieruchomość lub domu, lub
- 3) zaświadczenie o zwrocie pomocy finansowej na zasadach określonych w art. 100 ust. 1 pkt 2 ustawy.

§ 5. Decyzje w sprawach uregulowanych w zarządzeniu wydają organy określone w przepisach o przydziale i opróżnianiu lokali mieszkalnych.

§ 6. Przepisy zarządzenia stosuje się do spraw wszczętych i nie zakończonych przed dniem jego wejścia w życie.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji:

L. Miller

715

ZARZĄDZENIE PREZESA GŁÓWNEGO URZĘDU CEŁ

z dnia 17 września 1997 r.

Wyjaśnienia do taryfy celnej.

Na podstawie art. 13 § 7 ustawy z dnia 9 stycznia 1997 r. — Kodeks celny (Dz. U. Nr 23, poz. 117, Nr 64, poz. 407 i Nr 121, poz. 770) zarządza się co następuje:

§ 1. Ogłasza się Wyjaśnienia do taryfy celnej, stanowiące załącznik do zarządzenia, które należy stosować w celu zapewnienia właściwej interpretacji taryfy

celnej oraz jednolitej klasyfikacji towarów według nomenklatury towarowej taryfy celnej.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1998 r.

Prezes Głównego Urzędu Cei: p.o. *T. Cecelski*

(Wyjaśnienia do taryfy celnej stanowią załącznik do niniejszego numeru)

716

ZARZĄDZENIE PREZESA GŁÓWNEGO URZĘDU CEŁ

z dnia 23 września 1997 r.

w sprawie szczegółowego trybu postępowania przy zniszczeniu towarów, zrzeczeniu się na rzecz Skarbu Państwa oraz powrotnym wywozie.

Na podstawie art. 188 ustawy z dnia 9 stycznia 1997 r. — Kodeks celny (Dz. U. Nr 23, poz. 117, Nr 64, poz. 407 i Nr 121, poz. 770) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie reguluje szczegółowy tryb postępowania przy zniszczeniu towarów, zrzeczeniu się na rzecz Skarbu Państwa oraz powrotnym wywozie.

§ 2. Na wniosek osoby zainteresowanej organ celny może pozwolić na zniszczenie towaru. Wzór wnio-

sku o wydanie pozwolenia na zniszczenie towaru stanowi załącznik nr 1 do zarządzenia.

§ 3. 1. Organ celny może uzależnić wydanie pozwolenia na zniszczenie towaru od uzyskania przez osobę, o której mowa w § 2, decyzji właściwego terenowego organu administracji państwowej stopnia wojewódzkiego, zezwalającej na zniszczenie oraz określającej sposób i warunki zniszczenia.

2. Wzór pozwolenia na zniszczenie towaru stanowi załącznik nr 2 do zarządzenia.

§ 4. Osoba, o której mowa w § 2, po uzyskaniu pozwolenia na zniszczenie towaru jest zobowiązana do zawiadomienia organu celnego o zamiarze zniszczenia towaru, nie później niż 7 dni przed planowanym zniszczeniem.

§ 5. 1. Z zastrzeżeniem ust. 2 zniszczenie towaru następuje pod nadzorem organu celnego.

2. Organ celny może odstąpić od nadzoru nad zniszczeniem towaru, gdy czynności tej dokonują wyspecjalizowane podmioty powołane do zniszczenia określonego rodzaju towarów.

3. Osoba, która otrzymała pozwolenie na zniszczenie towaru, może uczestniczyć przy jego zniszczeniu. Uprawnienie to przysługuje również osobie, której nakazano zniszczenie towaru.

§ 6. 1. Bezpośrednio po zniszczeniu towaru podmiot dokonujący tej czynności sporządza protokół zawierający między innymi szczegółowy sposób i opis niszczonego towaru, którego jeden egzemplarz przekazuje osobie zobowiązanej do zniszczenia towaru, a drugi organowi celnemu, pod którego dozorem celnym pozostawał towar.

2. Jeżeli zniszczenie towaru następuje bez udziału organu celnego, protokół zniszczenia należy przekazać organowi celnemu w ciągu 7 dni od dokonania zniszczenia.

§ 7. Koszty transportu, przechowania, zniszczenia i opłaty za czynności kontroli celnej ponosi osoba, która otrzymała pozwolenie na zniszczenie, lub osoba, której organ celny nakazał zniszczenie towaru.

§ 8. 1. Właściciel towaru lub osoba przez niego upoważniona może za zgodą organu celnego zrzec się towaru na rzecz Skarbu Państwa.

2. Organ celny może przyjąć na rzecz Skarbu Państwa towar, o którym mowa w ust. 1, jeżeli są spełnione łącznie warunki wynikające z art. 187 Kodeksu celnego, a towar może być dopuszczony do obrotu na polskim obszarze celnym bez ograniczeń i bez warunku spełniania wymogów określonych w umowach międzynarodowych lub przepisach odrębnych.

3. Wniosek o wyrażenie zgody na zrzeczenie się towaru na rzecz Skarbu Państwa powinien zawierać:

- 1) imię, nazwisko i adres lub nazwę i siedzibę osoby zrzekającej się towaru,
- 2) nazwę, rodzaj oraz opis towaru,
- 3) ilość towaru,
- 4) elementy kalkulacyjne wartości celnej towaru,
- 5) oświadczenie stwierdzające spełnienie wymogów, o których mowa w ust. 2,
- 6) oświadczenie o nieodpłatnym zrzeczeniu się towaru na rzecz Skarbu Państwa.

4. Organ celny, w drodze decyzji, przyjmuje bądź odmawia wyrażenia zgody na przyjęcie towaru na rzecz Skarbu Państwa; przyjmując towar na rzecz Skarbu Państwa rozstrzyga o dopuszczeniu towaru do obrotu oraz o zwolnieniu towaru od cła na podstawie art. 190 § 1 pkt 26 Kodeksu celnego.

§ 9. 1. Towary niekrajowe, które zostały wprowadzone na polski obszar celny i przedstawione organowi celnemu w urzędzie celnym granicznym przed nadaniem innego przeznaczenia celnego, mogą zostać powrotnie wywiezione przez ten sam urząd celny graniczny, przez który zostały wprowadzone na polski obszar celny.

2. W wypadku, o którym mowa w ust. 1, osoba wprowadzająca towary na polski obszar celny lub osoba, która przejęła odpowiedzialność za towary po ich wprowadzeniu, powinna o zamiarze powrotnego wywozu powiadomić organ celny w formie ustnej.

3. Zgoda na powrotny wywóz może zostać wyrażona w formie ustnej, z tym że zapis o nadaniu towarom przeznaczenia powrotnego wywozu należy umieścić w ewidencji towarowej.

4. Osobą zobowiązaną do powrotnego wywozu jest osoba, która wprowadziła towary na polski obszar celny, lub osoba, która przejęła odpowiedzialność za towary po ich wprowadzeniu.

5. W wypadku gdy towary, o których mowa w ust. 1, mają zostać powrotnie wywiezione poza polski obszar celny przez inny urząd celny niż ten, przez który zostały wprowadzone, powinny zostać zgłoszone do procedury tranzytu. Przemieszczanie towaru odbywa się na warunkach i zasadach określonych dla tej procedury.

§ 10. 1. Jeżeli towary niekrajowe zostały wprowadzone na polski obszar celny pod procedurą tranzytu i została ona zakończona w urzędzie celnym wewnętrznym, to osoba, która zamierza dokonać powrotnego wywozu tych towarów, powinna zgłosić je ponownie do procedury tranzytu.

2. Przepis § 9 ust. 5 zdanie stosuje się odpowiednio.

§ 11. 1. Jeżeli towary niekrajowe objęte są procedurą składu celnego, to osoba, która zamierza dokonać powrotnego wywozu tych towarów, powinna je zgłosić do procedury tranzytu.

2. Przepis § 9 ust. 5 zdanie drugie stosuje się odpowiednio.

3. W procedurze tranzytu, o której mowa w ust. 1, głównym zobowiązanym może być wyłącznie korzystający z procedury składu celnego.

§ 12. 1. Jeżeli mają zostać powrotnie wywiezione towary objęte:

- 1) procedurą odprawy czasowej lub
- 2) procedurą uszlachetniania czynnego w systemie zawieszek w postaci produktów kompensacyj-

Dokładne uzasadnienie i sposób zniszczenia towaru

Oświadczam, że pokryję koszty związane z przechowaniem, transportem, zniszczeniem oraz opłatą za czynności kontroli celnej.

(podpis osoby uprawnionej lub jej przedstawiciela)

* Należy wskazać, czy towary są składowane czasowo, czy nadano im przeznaczenie celne.

Załącznik nr 2

(miejscowość i data)

(organ celny wydający pozwolenie)

(numer pozwolenia)

POZWOLENIE na zniszczenie towaru

Na podstawie art. 186 § 1 ustawy z dnia 9 stycznia 1997 r. — Kodeks celny (Dz. U. Nr 23, poz. 117, Nr 64, poz. 407 i Nr 121, poz. 770), § 2 zarządzenia Prezesa Głównego Urzędu Ceł z dnia 23 września 1997 r. w sprawie szczegółowego trybu postępowania przy zniszczeniu towarów, zrzeczeniu się na rzecz Skarbu Państwa oraz powrotnym wywozie (Monitor Polski Nr 76, poz. 716) oraz art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. — Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 1980 r. Nr 9, poz. 26 z późn. zm.) Dyrektor Urzędu Celnego w po rozpatrzeniu wniosku nr z dnia postanawia udzielić pozwolenia:

(imię i nazwisko lub nazwa wnioskodawcy)

(adres zamieszkania lub siedziba)

— na zniszczenie towaru w terminie do dnia — w sposób niżej określony:

UZASADNIENIE

Od niniejszej decyzji służy prawo wniesienia odwołania do Prezesa Głównego Urzędu Ceł, za pośrednictwem organu celnego, który wydał decyzję, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

(podpis i pieczęć organu celnego)